

Šiame numeryje skaitykite:

2 psl.

Dėl 2 procentų pajamų mokesčio sumos

3 psl.

Sodybą saugo ažuolinė meška

4-5 psl.

Jiems sausas – neeilinių gimtadienių mėnuo

2015 m. IV ketvirčio geriausieji ūkininkai pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes

6 psl.

Visa šeima dirbo sutartinai

7 psl.

Veršelius – į grupes nuo mažens!

Stresas dėl grupių perkrovimo. Kaip jo išvengti?

Prieauglis žiemą. Naudingi patarimai

8 psl.

Džiaugiasi ir dėkoja

„Žemaitijos pieno“ valdyba sveikina

„Žemaitijos pieno“ garbė – geriausiems!



„Žemaitijos pieno“ bendrovė turi gražią kasmetę tradiciją – pagerbti praėjusių metų geriausius darbuotojus, jiems padėkojant už puikų darbą ir svariausius rezultatus.

Praėjusių metų padėkos šventė pavadinta „Žemaitijos pieno garbė 2015“. Žemaitės dramos teatre nutilus muzikai ir salėje temstant šviesai, scenoje atsivėrė uždanga ir pasigirdo įspūdinga „Ledo šou“ muzika. O ledo luitas, naudojant įvairius jam dailinti įrankius, suspindo visu gražumu – sklaidamas „Žemaitijos pieno“ įmonės logotipą. Suskambo fanfaros, scenoje atsirado šventės užrašas.

Šiame įspūdingame fone pasirodė charizmatiškoji šventės vedėja Lina Rastokaitė, kuri pasveikino geriausius 2015 metų darbuotojus.

(Nukelta į 2 psl.)



Renginio vedėja Lina Rastokaitė.

Apie pieno sektoriaus būklę Europoje ir Lietuvoje

Pieno kokybė – ypatingai svarbu!

Daugelis ūkininkų suvokia, jog pieno kokybė – jų ūkininkavimo garbės ir prestižo reikalas, todėl noriai dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. Toks supratingumas tik džiugina!

2015 metais norą dalyvauti kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje pareiškė per 100 pienininkystės ūkių, pieną tiekiančių „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

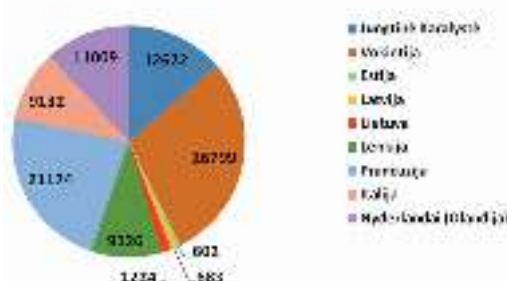
Pasekime sąžiningumu pasižyminčių ūkininkų pavyzdžiu ir siekiame geros pieno kokybės!

2015 m. gruodžio mėnesį Lietuvoje pieną supirko 68 įmonės
Informacija apie mokėtą pieno supirkimo kainą 2015 m. gruodžio mėnesį

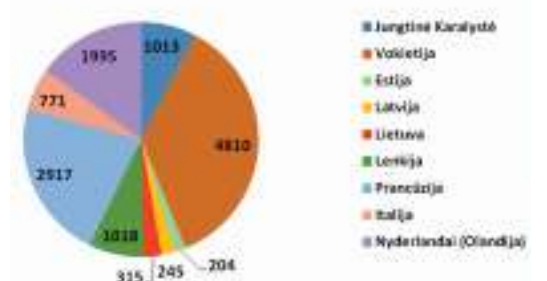
ES šalyse taikomi PVM tarifai pieno produktams (%)



ES šalyse supirkto pieno kiekis 2015 m. sausio-spalio mėn. (tūkst. t)



ES šalyse eksportuotų pieno produktų kiekis 2015 m. sausio-spalio mėn. (tūkst. t)



„Žemaitijos pieno“ garbė – geriausiems!

(Atkelta iš 1 psl.)

I sceną pakilo bendrovės Perso-
naļo ir teisės l.e.p. direktorė Edi-
ta Žulpaitė. „Jūs visi mums labai
svarbūs, visi esate „Žemaitijos pie-
no“ garbė, kuriais didžiuojamės
už Jūsų kruopščiai, sąžiningai ir
su meile nuveiktus darbus. Be Jū-
sų negalėtume džiaugtis tais sva-
riais laimėjimais, kurie įmonę gar-
sina Lietuvoje ir pasaulyje“, – sa-
kė E.Žulpaitė.

Scenoje atsiradus užrašui „Ge-
riausi metų darbuotojai“, renginio
vedėja L.Rastokaitė paskelbė ap-
dovanojimų ceremoniją.

Apdovanojant bendrovės de-
partmentų geriausius darbuoto-
jus, vedėja juos pamalonino taik-

liomis ir puikiai nusakančiomis
mini charakteristikomis, telpan-
čiomis į keletą žodžių.

Ispūdį sustiprino skambanti mu-
zika ir scenos ekrane prabėgan-
tys vaizdai bei laureatų nuotrau-
kos.

Didelio susidomėjimo sulaukė ir
nominantų apdovanojimai.

„Metų šuolį“ pelnė Pardavimų ir
rinkodaros departamento SIA
„Muizas piens“ pardavimų vady-
bininkas Tarass Kovalčiukas, „Me-
tų pagalbos komanda“ pripažin-
ta Pardavimų ir rinkodaros depar-
tamento Pardavimų skyriaus par-
davimų vadovė Jurgita Petraus-
kienė, Lietuvos tinklų pardavimų
vadovė Loreta Lukšienė, svarbių
klientų pardavimo vadybininkė

Jolanta Dirksnienė, „Metų „Džiū-
go“ pardavėja“ nominacija atite-
ko Pardavimų ir rinkodaros de-
partamento Eksporto skyriaus I
grupės pardavimų vadovei Lari-
sai Ganzijevai, „Metų iššūkį“ pel-
nė Pardavimų ir rinkodaros de-
partamento Rinkodaros skyriaus
Produkto kategorijos vadovė,
brendo pardavimo ir rinkodaros
vadovė Jolita Gedgaudienė, „Me-
tų mokytoja“ įvertinta Pardavimų
ir rinkodaros departamento Eks-
porto skyriaus rinkos vadovė Eve-
lina Diržininkienė, „Metų rakto“
nominaciją pelnė Pardavimų ir rin-
kodaros departamento Eksporto
skyriaus eksporto vadybininkė
Neringa Greičiūtė ir rinkos vado-
vė Rasa Inčerauskaitė-Pivoriūnie-

nė, „Metų poros“ titulu pamalo-
ninti Gamybos ir Žaliavos pirki-
mo departamento Šviežių pieno
produktų gamybos padalinio dar-
bininkas Julius Damulis ir Silvija
Bogužaitė, o nominacijų sąrašą
baigė Gamybos ir žaliavos pirki-
mo departamento Sūrių-sviesto
gamybos padalinio jaunesnioji
gamybos meistrė Sigita Nakaitė,
kuriai atiteko „Metų naujokės“ ti-
tulas.

Metų geriausiosius darbuoto-
jus ir nominantus nuoširdžiai pas-
veikino ir jiems padėjo „Žemai-
tijos pieno“ valdybos pirmininkas
Algirdas Pažemeckas. Jis įverti-
no kiekvieno su didžiule atsako-
mybe atliktą darbą ir palinkėjo vi-
suomet siekti tik geriausio rezul-

tato vardan bendrų tikslų ir sutelk-
tai įveikiant visus įmonei atsirand-
ančius laiko padiktuojamus iš-
šūkius.

Vadovo žodžius palydėjo sceno-
je atsiradęs užrašas „Žemaitijos
pieno garbė pasaulyje 2015“, kur
parodytas filmukas apie praėjusių
metų didžiausius laimėjimus, gar-
sinančius įmonę toli už Lietuvos
ribų.

Renginį savo betarpiškumu su-
šildė Lina Rastokaitė, uždainavu-
si su Česlovu Gabaliu, vyko gru-
pės „Pelenai“ koncertas. O kur dar
bendrai įsiamžintos nuotraukos su
kolegomis ir bendrovės vadovu.
Išpūdingą šventę taip pat primins
ta proga išleistas knygelės „Že-
maitijos pieno garbė 2015“ su ge-
riausiųjų darbuotojų nuotrauko-
mis ir šiltais prierasais.

Nominantai.

Pardavimų ir rinkodaros departamentas.

Sūrių sviesto gamybos padalinys.

Šviežių pieno produktų gamybos padalinys.

Lydytų fasuotų sūrių gamybos padalinys.

Dėl 2 procentų pajamų mokesčio sumos

Gerbiami bendrovės darbuotojai,

Primename, kad iki gegužės 1-
osios 2 procentų Jūsų pernai su-
mokėta pajamų mokesčio suma
Jūs galite paremti Lietuvos pieno
ūkių asociaciją, kurios kolektyvi-
niais nariais yra „Žemaitijos pie-
no“ įmonių grupės įmonės ir ūki-
ninkai. Lėšos būtų skiriamos įmo-
nių grupių darbuotojų, asociaci-
jos narių ir kitų bendruomenės na-
rių minimaliems socialiai priimti-
niems poreikiams tenkinti, kvalifi-
kacijai tobulinti, sveikatos priežiū-
rai užtikrinti, padėti nelaimės ar li-
gos atveju ir kt. Pernai tam skyrė-
me 6033 Eur.

**Kur gauti prašymo blanką, ar
galima jį užpildyti ranka?**

Spaustuviniu būdu pagamintus
prašymo blankus išduoda Lietu-
vos pieno ūkių asociacijos admi-
nistracija arba apskričių valstybi-
nės mokesčių inspekcijos ir jų ter-
itoriniai skyriai (toliau – AVMI).
Blankai yra pildomi ranka. VMI
prie FM interneto svetainėje
www.vmi.lt skelbiama prašymo

FR0512 forma, skirta pildyti kom-
piuteriniu būdu.

**Ką privalo atlikti asmuo, no-
rintis per pajamų mokestį su-
teikti paramą asociacijai?**

Gyventojas, apsisprendęs per
pajamų mokestį suteikti paramą
Lietuvos pieno ūkių asociacijai,
turi užpildyti nustatytos formos
FR0512 prašymą (toliau – Prašy-
mas), kurį gali pateikti VMI vienu
iš kelių būdų: elektroniniu būdu,
įteikiant tiesiogiai teritorinės VMI
atsakingam darbuotojui arba iš-
siųsti paštu užklijuotame voke.
Vokais ir pašto ženklais aprūpin-
sime nemokamai.

**Prašyme gyventojas turi nuro-
dyti savo vardą, pavardę, as-
mens kodą, nuolatinę gyvenamą-
ją vietą (adresą) ir tokius duo-
menis apie paramos gavėją:**

* teisės aktų nustatyta tvarka su-
teiktą juridinio asmens identifi-
kacinį numerį (kodą);

* ataskaitinį mokestinį laikotar-
pį (2015 m.) ir paramos gavėjų

prašomą pervesti pajamų mokes-
čio dalį procentais (iki 2 procen-
tų).

Šiuos veiksmus gyventojas turi
atlikti pasibaigus kalendoriniams
metams iki kitų metų gegužės 1
dienos. Toks yra prašymo patei-
kimo galutinis terminas (pavyz-
džiui, 2015 metų mokestinio lai-
kotarpio – iki 2016-05-02).

**Lietuvos pieno ūkių asociaci-
jos rekvizitai: įmonės kodas
180878484, buveinės adresas:
Luokės g. 73, Telšiuose. Tele-
fonai pasiteirauti: (8~444)
22219 (Renata), (8~610) 08187
(Rigilda).**

Skiriamasis 2 proc. sumokėtos
savo pajamų mokesčio sumos
„nepraranda nė cento“, tačiau sa-
vo geros valios dėka paremia
bendruomenės narius, kuriems ši
parama labiausiai reikalinga.

Tik su Jūsų pagalba mes gali-
me nuveikti daugiau.

Iš anksto dėkojame.

LPŪA valdyba

SVEIKINAME

**geriausius gruodžio mėnesio ūkininkus pagal
skirtingas superkamo pieno kiekio grupes**

Pirmoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Gedas Lukoševičius – Kalnėnų k., Gadūnavo sen., Telšių r.

Antroje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Stasys Rimkus – Dargių k., Mažeikių sen., Mažeikių r.

Trečioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Vytautas Jonušas – Liolių k., Rietavo sen., Plungės r.

Ketvirtoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Vidmantas Mockevičius – Stakių k., Raudonės sen., Jurbarko r.

Penktoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Adolfina Lukauskienė – Varkalių k., Nausodžio sen., Plungės r.

Geriausio ekologiško pieno gamintojas

Andrius Domarkas – Pasvaigės k., Degaičių sen., Telšių r.

Sodybą saugo ažuolinė meška

Antanui Lešinskui, įsikūrusiam Draudenių kaime, tėviškę mena sodybos aplinką papuošę įstabūs ažuoliniai dirbiniai, kuriuos padovanojo galingas tėvonijos šimtmetis ažuolas, neatlaikęs dar galingesnės vėtros, praūžusios pro Žygaičių kraštą gal prieš trejetą ar ketvertą metų.

Algirdas Dačkevičius

Antano tėviškė — apie 1,5 kilometro nuo Draudenių — Vilusčių kaime. Tuometis viesulas ne tik šimtmetį tėviškės ažuolą įveikė, bet vienam ūkininkui tvartą visiškai nunešė. Žmogus tik spėjo su dukrele pargriūti tarp mūro ėdžių, kurios ir išgelbėjo nuo nelaimės.

Galiūnas medis nebuvo paleistas per kaminą. Auksarankis kraštietis meistras Robertas iš jo išdrožė ne tik didžiulę mešką, su kuria pats mitologinis Telšių miesto įkūrėjas Džiugas galėtų galynėtis, bet ir milžinui gurkšnoti tinkantį ašotį, klumpes. Kitame sodybos pakraštyje ažuolines akis „varto“ pelėda. O kas liko iš galiūno ažuolo šakų — išėjo erdvi pavėsinė.

Vasarą šios ažuolinės grožybės skendi žalumynuose ir gėlėse. Jas labai myli ir aplinką prižiūri Antano žmona Rūta. Ir jaukiuose namuose gėlių netrūksta.

Sutuoktinė — irgi iš Tauragės krašto — Ruikų. Šiomet gegužės 11-ąją pora švęs savo santuokos 20-meį. Kolūkių gyvavimo laikais Antanas dirbo Žygaičiuose traktorininku, o Rūta Sartininkuose — buhalterė. Antanas augo su dviem broliais — Remigijumi, kuris tebe-

gyvena tėviškėje, ir Jonu, šiuo metu įsikūrusiu Šilutės rajone, Sausgalviuose. Gerokai didesnė Rūtos tėvelių šeimyna, išauginusi net aštuoneta vaikų: keturis sūnus ir tiek pat dukrų. Rūta su Antanu džiaugiasi, kad jie visi įsikūrę toje pačioje seniūnijoje, o ne išsiblaškę po svetimus kraštus.

Lešinskai išaugino dvejetą vaikų: dukra Raminta — Veterinarijos akademijoje studijuoja maisto saugą, o 16-metis Erlandas — dar mokslivis. Jam ypač patinka dirbantis su kompiuteriu ir perprasti kuo daugiau jo paslapčių.

Į pienininkystės verslą šeima pasuko gal prieš dešimtmetį. Plėstis padėjo dalyvavimas europinėse paramos programose — Pieno direktyvos ir Žemės ūkio valdų modernizavimo. Įsigijo įrangos pienininkystės ūkiui ir žemės ūkio technikos. Nemažai reikėjo paplušėti rekonstruojant buvusį kolūkio sandėlį į fermą. Čia įrengta ir pieno linija, o piendaves kruopščiai melžia pati šeimininkė Rūta. Užtat ir pieno kokybė gera.

Atėjo eilė ir gyvenamajam namui, į kurį Antano tėvai buvo persikėlę 1987 metais. Neatpažįstamai pasikeitė po rekonstrukcijos jo išorė ir vidus. Dabar čia jauku ir erdvi.

„Matote tuos mūrinukus,— mostelėjo ranka Antanas į gretimai stovinčius nuo laiko papilkėjusius namus,— taip ir mūsiškis anksčiau

Rūta ir Antanas Lešinskai su dukra Raminta ir sūnumi Erlandu.

atrodė“, — pasakojo ūkininkas.

Žinoma, paplušėti reikėjo daug ir nesižvalgant į laikrodį, o tik regint patekiant ir leidžiantis saulę. Padėjo brolis Remigijus, kaimynai. O ir šiuo metu prie ūkio darbų labai praverčia Rūtos brolio Izidoriaus pagalba. Per darbymečius padėti atskuba puikūs kaimynai Petras Sudeikis ir Linas Užpelkis. Savo ruožtu jie visuomet gali pasikliauti Antano parama.

Rūta ir Antanas niekuomet ne-

vengė darbo ir naujovių. Kai „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Karolina Gečaitė pasiūlė jiems dalyvauti kasdienėje pieno mėginių surinkimo tvarkoje, ūkininkai sutiko ir dabar labai dėkingi kompetentingai specialistei, įdėjusiai daug darbo, siekiant rezultato. K.Gečaitė dabar patenkinta, o pradžia buvusi ne iš lengvųjų, bet bendros pastangos atnešė gerų vaisių. Dabar ūkininkai labai patenkinti naująja tvarka, kuri motyvuoja dar geriau ūkininkauti. „Visuomet dirbome sąžiningai, niekuomet net į galvą nekildavo minčių keisti mėginių, bet kasdienė pieno mėginių surinkimo tvarka leidžia matyti, kas dedasi tavo bandoje ir ką reikia dar nedelsiant nuveikti,

norint gerinti pieno kokybę“, — sakė Antanas.

Jo nuomone, esmė glūdi subalansuotuose pašaruose, jų racione. Ūkininkai prisiruošia savo pašarų, daugiausiai juos ruluonoja. Grūdinėms kultūroms nuimti samdo kombainą.

Rūta ir Antanas — bendruomeniški žmonės. Tai liudija Žygaičių seniūno Vytauto Juškos padėkos už bendruomeniškumo puoselėjimą, žinoma, ūkininkai giriami ir už gražiai tvarkomą sodybos aplinką.

Tik gaila, kad Draudeniai tuštėja, iš daugelio sodybų kaminų jau neberūksta dūmai, nebesikuria jaunieji ūkininkai. Gerai būtų, jei kuo daugiau jaunų žmonių nepaliktų gimtųjų Draudenių.

Ažuolines akis „varto“ pelėda.

Jauki pavėsinė.

Milžiniškos klumpės.

Jie švenčia neeilinį gimtadienį!

Sausio mėnesį neeilinių gimtadienių sukaktis ir jubiliejus šventė dešimt ūkininkų, pieną tiekiančių „Žemaitijos pienui“.



40 metų sukaktį atšventė **Virginija Bružienė**, gyvenanti Tauragės rajone, Skaudvilės seniūnijoje, Sodalės kaime.

50 metų jubiliejai sukako **Kęstui Grigaliui** iš Tauragės rajono Skirszemės kaimo, **Stasiui Rimkui** iš Mažeikių rajono Dargių kaimo, **Antanui Lešinskiui** iš Tauragės rajono Žygaičių seniūnijos Draudenių kaimo, **Regimantui Navickui**, gyvenančiam Kėdainių rajone, Josvainių seniūnijoje, Vainikų kaime ir **Juozui Vengaliui**, gyvenan-

čiam Plungės rajono Platelių seniūnijos Stirbaičių kaime.

60 metų gimtadienius pasitiko Plungės rajono Šateikių seniūnijos Aleksandravo kaimo ūkininkė **Bronislava Stankienė**, Kelmės rajono Vaiguvo seniūnijos Vaiguvo kaimo ūkininkas **Antanas Lekavičius** ir Plungės rajono Rietavo ūkininkas **Augustas Jurkus**.

80 metų sukaktį pasitiko **Zigmantas Ričkus** iš Kelmės rajono Šaukėnų seniūnijos Kalniškių kaimo.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniėnė, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotoja Liudvina Skurdelienė, vadybininkai Vidmantas Bajarūnas, Karolina Gečaitė, Vilmantas Staliūnas, Jolanta Lekienė, Aldona Kriščiūnienė, Jurgita Zaboraitė ir Valdas Adomauskas.



Juozas ir Vilija Vengaliai.

Broliai vienas kitam padeda

Juozas Vengalis niekur neišvyko iš savo tėviškės. Platelių seniūnijos Stirbaičių kaimo sodyboje jis – jau trečios kartos tęsėjas. Be to, plateliškio giminėje ir Juozo vardas labai populiarus, mat senelis ir tėvas buvo pakrikštyti tokiais vardais.

Tiesa, namas jau ne kartą atgimsta. Po gaisro 1977-aisiais metais jį atstatė Juozo tėvai, o čia įsikūręs sūnus vėliau pastatė restauravo. Juozo išrinktoji Vilija – irgi iš netolimų apylinkių – Beržoro.

Šeima užaugino dvejetą vaikų: sūnų Egidijų ir dukrą Editą. Abu šiuo metu duoną pelnosi uostamiestyje, o dukra ne tik dirba, bet ir Klaipėdos universitete neakivaizdžiai studijuoja psichologiją.

(Nukelta į 6 psl.)

Ten, kur ošia šimtamečiai ažuolai

Birutė ir Stasys Rimkai prieš 15 metų sugrįžo į prosenelių sodybą Mažeikių seniūnijos Dargių kaime ir pradėjo kurti pienininkystės ūkį. Mielą kraštą mena ošiantys šimtamečiai ažuolai. Sutuoktiniai ir savo ažuoliuką puoselėja, kuriam jau apie 15 metų, bei drąsiai stiebiasi prie naujai atkurtos sodybos.



Stasys ir Birutė Rimkai.

Sutuoktiniai turėjo nemažai paplušėti, kol pirmiausia išvalė aplinką nuo griuvėsių. Taip iškilo

naujas gyvenamasis namas ir ūkiniai pastatai.

(Nukelta į 6 psl.)

Į priekį veda žemaitiškas būdas

Augustas Jurkus gyvenime yra šilto ir šalto matęs. Tik būdamas trejų metų buvo parvežtas iš tremties – Krasnojarsko krašte.

Tėvų šeimoje augo 5 broliai ir 7 seserys. Šiuo metu iš jų gyvi 11, o ūkininkauja tik vienas Augustas. Šiuo metu ūkininkas įsikūręs Rietavo miestelyje, aštuonbutyje, dar nuo tų laikų, kai žemės ūkio technikume dirbo technikos inžinieriumi.

Ūkininkavimo vargai tvirto žemaičio neišgąsdino. Dabar jo ferma stovi už 10 kilometrų nuo miestelio, Jankaičių kaime. Ten padeda dirbuotis jaunas ūkininkas sūnus Artūras. O trejetas dukrų pamėgo buhalterinį darbo profilį. Panašiai kaip ir mama Danutė, dirbanti VŠĮ Lietuvos žemės ūkio konsultavimo tarnybos Rietavo savivaldybės biuro ūkio apskaitos konsultante.

(Nukelta į 6 psl.)



Augustas Jurkus su žmona Danute.

Stiprybę semiasi iš šaltinio



Zigmantas Ričkus.

Renė ir Zigmantas Ričkaitai įsikūrę Šaukėnų seniūnijos Kalniškių kaime. Sutuoktiniai čia atvyko iš kitų savo gimtųjų rajonų: Renė iš Joniško, o Zigmantas – iš Skaudvilės.

Zigmantui teko įvairų darbą dirbti. Būdamas iš profesijos agronomas, plušėjo Joniško krašte. Ten ir savo išrinktąją sutiko. Vėliau dirbinę biografią tęsė Alytuje, kur išbandė šaldytuvų meistro profesiją. Bet, pasak šeimininkų, labai magėjo tuomet deficitinį automobilį „Žigulį“ įsigyti, tad parėjo dirbti į tuometį „Ventos“ kolūkį. Čia ir pasiliko. Prasidėjo ūkių griūtis, o

Zigmantas nutarė pats savarankiškai kurtis.

Tuomet pagal Valstiečių ūkių įstatymą vienas pirmųjų Kelmės rajone pradėjo ūkininkauti. Pradžiai, kaip ir visiems, nebuvo lengva, bet darbštumu daug ką pasiekė: pirko gyvenamąjį namą, pastatė naują 100 vietų karvių fermą.

(Nukelta į 6 psl.)

Mėgsta ir su akmenimis pasigalynėti

Bronislava ir Jonas Stankai – iš Aleksandravo. Abu gimę gretimuose kaimuose. Čia taip pat senelių ir prosenelių pėdsakų būta.

Stankai į buvusį kolūkio namą atsikėlė 1997 metais. Prieš tai Bronislava dirbo Liaudies gaminių susivienijime „Minija“, bet ją visuomet traukė kaimas. Jonas – labiau miesto žmogus. Jis išbandė ir melioracijos specialisto amato, dirbo žemės ūkio mokykloje darbo saugos inžinieriumi – dėstė apie darbo saugą ir žemės ūkio mašinas. Teko vadovauti net už Lietuvos ribų.

Šeima užaugino penketą vaikų – keturis sūnus ir dukrą. Labiausiai prie ūkio darbų padeda sūnus Remigijus. „Tai mano dešinioji ranka, nes sūnus padeda ne tik melžti, bet ir turi svarbiausių veterinarijos žinių bei praktikos, taip pat traktoriumi dirba visus žemės ūkio darbus“, – sako Bronislava.

(Nukelta į 6 psl.)



Bronislava ir Jonas Stankai su sūnumi Remigijumi.

2015 m. IV ketvirčio geriausiai ūkininkai pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes:

Birutė
Andriulienė



1-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo
50 iki 199 kg
natūralaus pieno)
Arškalnių k., Raseinių
sen., Raseinių r.

Algirdas
Budrys



2-oje grupėje
(per dieną parduoda
nuo 200 iki 499 kg
natūralaus pieno)
Medingėnų k., Medin-
gėnų sen., Rietavo sav.

Alvydas
Bočkus



3-ioje grupėje
(per dieną parduoda
nuo 500 iki 999 kg
natūralaus pieno)
Šalpėnų k., Veiviržėnų
sen., Klaipėdos r.

Vytautas
Vaišvila



4-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo
1000 iki 1999 kg
natūralaus pieno)
Kalniškių k., Saukėnų
sen., Kelmės r.

Robertas
Klevinskas



5-oje grupėje
(per dieną parduoda nuo
2000 kg ir daugiau
natūralaus pieno)
Kubiliūnų k., Saločių
sen., Pasvalio r.

Andrius
Domarkas



Geriausio ekologiško
pieno gamintojas
Pasvaigės k.,
Degaičių sen.,
Telšių r.

Džiaugiasi kaimyniška bičiulyste

Regimanto Navicko pienininkystės ūkis įkurtas jo žmonos Alvydos tėviškėje Vainikų kaime (Kėdainių r.).

Kaplių proftechninėje mokykloje įgijęs plataus profilio traktori-ninko-mašininko specialybę, būsimasis ūkininkas uoliai dirbo anuomečiame tarybiniame ūkyje, kiek vėliau – kolūkyje ir Vainikų bendrovėje. Regimantas plušėjo vairuotoju, traktorininku ir kombainininku, o įgyta patirtis itin praverė kuriant ir puoselėjant nuosavą ūkį.

Žmona Alvyda, baigusi Smalininkų technikumą ir įgijusi buhalte-

rės specialybę, taip pat dirbo Vainikų kolūkyje.

Šiandien Navickų šeimyna skaičiuoja gražiai ir darniai nugyventus 24 santuokos metus. Šeimoje užaugo dukra Indrė, kuri, baigusi bakalauro studijas A. Stulginskio universitete, šiuo metu dirba Kaune.

Navickų ūkyje sėkmingai įgyvendinta ES remiama Pieno direktyva, be pienininkystės ūkio puoselėjimo, auginamos ir grūdinės

kultūros, cukriniai runkeliai.

Alvyda ir Regimantas ypač džiaugiasi šalia gyvenančių darbščių ūkininkų Algirdo Bobino ir Jono Šveikio pagalba. „Visada, reikalui esant, vienas kitam padedame“, – apie gražią kaimynišką bičiulystę pasakojo Regimantas.

Kasdieniai darbai ir rūpesčiai neleidžia šiandien ūkininkams pakeiliuti, tačiau jie mielai prisimena aplankytąją Armėniją.



Regimantas Navickas.

Šimtamečiame name

Kęstas Grigalis įsikūręs Žygaičių seniūnijos Stirbaitynės kaime. Jo tėviškė visai netoliese – už kilometro.



Kęstas Grigalis.

Šeimininkas parodė sienojuose įrėžtus 1914-uosius metus. Pasirodo, šiame šimtamečiame pastate yra buvusi ir mokykla.

Kęstas su žmona Edita čia apsigyveno 1998 metais. Grigaliai užaugino trejetą sūnų: Tautvydą, Mantą ir Luką. Pastarasis likęs namuose – lanko 11 klasę ir padeda tėveliams, o broliai yra išvykę uždarbiauti į užsienį.

Tėvas su sūnumi per sieną pūtė priruošią pašarą, o žmonai Editai

tenka karvutes melžti. Ūkininkavimą palengvina tai, kad žemės ir ganyklos netoli namų.

Kęstas europinėse paramos programose nedalyvavo, šeima viską susikuria savo rankomis. Gal ateityje ir į naują namą įeis, bet šiuo metu šiam sumanymui įgyvendinti trūksta lėšų.

Nors ūkis nėra didelis, Kęstas prasitarė, kad laisvo laiko lieka mažai. Jį labiausiai domina dokumentinės televizijos laidos.

Visuomet – gausybės darbų apsuptyje

Vaiguvos kaime (Kelmės r.) prieš 15 metų pirktame ir savo pastangomis gražiai ir skoningai įrengtame name šiandien gyvena ūkininkų Antano ir Allos Lekavičių šeima.

Baigęs aštuonias klases Judikių kaime, Antanas Viešvilės proftechninėje mokykloje įgijo fermų mechanizatoriaus-elektromoterio specialybę ir sėkmingai ilgą laiką dirbo traktorininku. Ilgainiui iš kolūkio įsigijo fermą, rekonstravo, pritaikydami pienininkystės ūkiui. Ūkyje sėkmingai įgyvendintos ES remiamos Pieno ir Nitratų direktyvos, Ūkio valdų modernizavimo programos pagalba įsigyta svarbiausios technikos.

Antanas kilęs iš gausios – šešių vaikų šeimos, o drauge su Alla užaugino net penkias savo atžalas. Vyriausia dukra Akvilė su vyru Robertu gyvena ir dirba Klaipėdoje. Jų šeimoje auga Brigita (7 m.), kurios apsilankymais itin džiaugiasi seneliai. Sūnus Aivaras, baigęs mokslus Šiaulių universitete, šiuo metu dirba užsienyje, tačiau savo gyvenimą sieja su tėviške, kur kartu su žmona Kristina

įsigijo namą. Jų šeimoje auga pusantų metų Kristupas. Ūkininkų sūnus Edvinas ūkininkauja kartu su tėveliais, pamažu rekonstruodamas močiutės namą, esantį šalia fermos, kur planuoja kurti savo gyvenimą. Ernestas gyvena su tėveliais, o kartu ir mokosi Kelmės profesinio rengimo centre statybininko profesijos. Jauniausias sūnus Alanas – dešimtokas. Jaunuolis itin domisi krepšiniu, sėkmingai lanko Kelmės sporto

mokyklą.

Apsuptas pienininkystės ūkio darbų ir rūpesčių, Antanas praktiškai neturi laiko aktyviai laisvalaikį praleisti – didžioji laiko dalis skiriama pienininkystės verslui palaikyti ir plėsti. „Kada tik užsuku aplankyti ūkininką, dažniausiai jį sutinku sėdintį traktoriuje – visada darbuose, visada skuba“, – su šypsena pasakojo „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadbininkė Aldona Krikščiūnienė.



Antanas ir Alla Lekavičiai.

Visa šeima dirbo sutartinai

Kas nežino ūkininko Vytauto Vaišvilos iš Kelmės rajono Kalniškių kaimo? Tokių tikriausiai šiame rajone neatsirastų. Vytautas niekada nevengia naujovių — jo vadovaujamas ūkis dalyvauja kasdienėje pieno mėginių surinkimo tvarkoje ir džiaugiasi.

Vaišvila nuo seno garsėja sumaniu ūkininkavimu ir pavyzdinga tvarka: trinkelės išgrjstos ne tik apie gyvenamąjį namą, bet jos veda ir į ūkinius pastatus.

Ūkininkai — tarp geriausiųjų „Žemaitijos pieno“ partnerių. Juos sutiksi tradicinėse darbštuolių pagerbimo šventėse Klaipėdoje, kur už aukštus pieno kokybės rodiklius pelno prizų.

Svarbiausia, kad visa šeima nevengia darbo. Iš pradžių daugiausiai Vytautas plušėjo su žmona Vilma, o sūnams Edgarui ir Justui suaugus, dar rankų padaugėjo. Mat vaikinai parsivedė darbščias marčias.

Senoji ferma jau negali sutalpinti visų galvijų. Buvo nutarta statyti naują — 200 vietų. Apie pusę statinio bus skirta melžiamoms karvėms, o kita — prieaugliui. Bet statybų vargai dar nesibaigė, nors daugybė darbų ir padaryta. Daug ką lėmė šeimininko išradingumas, kruopštūs skaičiavimai. Taip palankiomis kainomis pavyko nusipirkti medienos ir gerokai sutaupti lėšų.

Baigus ferma, atsiras 16 vietų melžimo aikštelė, bus vietos ir šaldymo įrangai, dušui, poilsio kambariui įrengti.

Ūkininkai patenkinti dalyvaudami kasdienėje pieno mėginių su-

rinkimo tvarkoje. Mat labai motyvuoja už pieno kokybę bei kitus rodiklius gaunami piniginiai priedai. „Kasdienėje pieno mėginių surinkimo tvarkoje dalyvaujame apie 15-20 metų ir niekuomet nenusivylėme“, — sako V.Vaišvila.

Pasak šeimininko, ūkininkai remiasi UAB „Dimela Lietuva“ specialistų parama, ypač Edvardo Liutkaus konsultacijomis.

V.Vaišvila prisipažino, kad gal apie pusmetį turėjo pavargti, kol perprato iš „Pieno tyrimų“ gaunamus rezultatus. Bet „skaičių kalba“ žingeidais ūkininko neišgąsdino. Jau seniai yra viską perpratus, kaip reikia verstis pienininkystėje — subalansuoti pašarų racioną, išmanyti apie bandos sveika-

Vilma ir Vytautas Vaišvilos.

tingumą ir kt.

Pradėjus ūkininkauti, kaip V.Vaišvila sako, nuo nulio, dabar šeima su savo atžalomis sukūrė stiprų ūkį. Žinoma, pasiremta ir europine parama, be kurios bū-

tų sunku plėstis. Bet labai daug ką lemia šios šeimos entuziazmas, sugebėjimas visus darbus nudirbti drauge. Tada galima pasvajoti ir apie ambicingus planus. Ir ne tik pasvajoti, o juos įgyvendinti.

Vytautas Vaišvila džiaugiasi, kad baigiama statyti erdvi ir moderni ferma.

Į priekį veda žemaitiškas būdas

(Atkelta iš 4 psl.)

Nusprendę ūkininkauti, Jurkai turėjo daug vargo įdėti, nes įsigijo buvusio kolūkio sukiūžusius statinius. Pats Augustas gaminosi pamatų blokus ir kitą statybinę medžiagą ūkiniams pastatams. Reikėjo laiko, kol atsirado moderni ferma su pieno linija, karvės palėpinamos ir kilimėliais. Pasak „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadovės Jurgitos Zaboraitės, Augustas vienas pirmųjų Rietavo krašte pradėjo dalyvauti kasdienėje pieno mėginių paėmimo tvarkoje.

Ūkininkas labai patenkintas šia tvarka, gaunamais priedais. Žinoma, ir pats turi daugiau įdėti, no-

rėdamas iš piendavių gauti kuo geresnį pieną.

„Svarbiausia, kad operatyviai matau visus pokyčius bandoje ir galiu nedelsiant priimti palankiausius sprendimus, nulemiančius bandos produktyvumą ir pieno kokybę“, — sako A.Jurkus.

Ūkininkų indėlis nelieka nepastebėtas. Jie tarp geriausiųjų pagal savo grupę yra tapę ketvirčio nugalėtojais ir apdovanoti „Žemaitijos pieno“ prizais. Jurkai džiaugiasi, kad gali sudalyvauti ir tradicinėse ūkininkų pagerbimo šventėse Klaipėdoje. „Smagu drauge su kitais pabūti ir pasijusti reikalingiems“, — šypsodamasis sako Augustas.

Mėgsta ir su akmenimis pasigalynėti

(Atkelta iš 4 psl.)

Seneliai džiaugiasi septyniais anūkais ir trejų metų proanūke. Bronislava užsiminė, kad nuo pat ūkininkavimo pradžios bendradarbiauja su „Žemaitijos pieno“ įmone.

„Mėgstu pastovumą, todėl ir niekur nelakstau“, — sako ūkininkė. Savo ruožtu žemaičių pieno perdirbimo įmonė yra pagelbėjusi paskolomis įsigyjant įrangos. Už tai Stankai labai dėkingi.

Bronislava nuo mažumės nevengė darbo. Jau 7-8 metų mergaičiukė prie karių laktė, o vėliau, jau būdama 11 metų, rankomis apie 13 piendavių pamelždavo.

Neabejinga moteris ir aplinkos grožiui. Kiek jos rankomis akme-

nėlių, puošiančių sodybą, sunešta! Žinoma, ir vyras traktoriumi jų padeda parvežti. Net vietoj trinelių plokščių akmenis sumaniai įtaisė. Ir gėles mėgsta... Už aplinkos puoselėjimą Bronislava yra ir padėkos raštų pelniusi.

Pasak ūkininkės, sveikata nesisukundžia ir jos aštuoniasdešimtmėtis tėvas. Gal iš jo genus paveldėjo? Todėl ir vasarą nevengia dviračiu į ganyklas nulėkti net apie penketą kilometrų. Ir mokykloje guvi bei komunikabili mergina mėgo sportuoti — ypač slidėmis. O šiaip gyvenime traukė medicina. Vaikams mokėjo sleisti vaistus, tai dabar panašios procedūros gyvulėliams — vieni niekai. Ūkininkai, padedant sūnui, visus darbus nudirba patys.

Broliai vienas kitam padeda

(Atkelta iš 4 psl.)

Po ūkį Vengaliai pluša dviese. Gerai, kad netoliese gyvena Juozo brolis Saulius. Jis visuomet atkuba į pagalbą. Abu broliai bendradarbiauja su „Žemaitijos pieno“ bendrove. Juozas — apie 20 metų, o Saulius — dar daugiau.

Vengaliai karvutes laiko tėvų tvarte. Pasak Juozo, jo galvoje kirba planai vietoj senojo ūkinio pastato naują sulipdyti.

Juozas, padedant broliui, prisiuošia gerų pašarų, sėja ir grūdinių kultūrų. Ūkininkas dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose. Tai irgi padėjo ūkininkaujant. Šeimininkai dideli gyvūnų mėgėjai. Svečius draugiškai pasitinka net trys šunys: Taisonas, Lordas ir Maksas. Kambaryje lepinasi penketas gražuolių kačių. O prie sodybos miško žvėreliai nebijo prisiartinti. Čia prieglobstį suranda stirnos, pakratus lesinė-

ja paukšteliai.

Pasak Vengalių, pomėgiams laiko jie pristinga. Tiesa, nesunku pastebėti, jog šeimininkė labai myli gėles — jų netrūksta nei kambariuose, nei lauke.

Dukra mėgsta piešti, o sūnus, kol nedirbo, būdavo pasinešęs į sportą. Vasarą sodyboje gražu. O grybai beveik per slenktį pasiekiami. Tik užkopi į kalnelį, ir gali krauti krepšelį voveraites.

Stiprybę semiasi iš šaltinio

(Atkelta iš 4 psl.)

Dabar po vienu stogu ten ūkininkauja sutuoktinių atžalos: sūnus Darius ir dukra Karolina. Jiems talkina brolis Žilvinas su žmona, kuri melžia karves. Tėvų gyvuliai — irgi ten, o namą sau Ričkai įsigijo netoliese ūkinių pastatų, bet įspūdingoje vietoje, kur šlama šimtmetis uosis, stūkso prabėgusį laiką menančios klėtėlės.

Zigmantas su Rene visą gyvenimą yra darbštuoliai, todėl ir šiuo

metu jų pieno ūkį vertina „Žemaitijos pieno“ bendrovės specialistai. Už puikią kokybę ūkininkams yra mokamas priedas. Sėkmingai dirbti leidžia dalyvavimas kasdienėje pieno mėginių surinkimo tvarkoje. Taip, be abejonės, vyksta akylai kontroliuoti gyvulių sveikatingumą, pieno kokybinius rodiklius. O kur dar materialinė paskata už sąžiningą darbą! Ūkis garsėjo ir anksčiau. Čia vyko melžėjų varžytuvės, o apie gerą šeimininkų vardą kalba padė-

kos raštai.

Renė ir Zigmantas ne tik pluša prie kasdienių darbų, bet ir nepamiršta sveiko gyvenimo būdo. Jie tyrą vandenį parsigabena iš netoliese trykštančio Svilės šaltinio. Gal jame ir slypi sveikata bei energija? Taip pat laiko trejetą ožkelių, kurių pienas ir sūris — tikra atgaiva.

Šeimininkai puoselėja ir aplinkos grožį: mėgsta gėles, sodybą apšodino tujomis, o pavasarį žalumai apipila gyva žilvičių tvora.

Ten, kur ošia šimtamečiai ažuolai

(Atkelta iš 4 psl.)

Pats šeimininkas turi auksines rankas ir sumanus, todėl daugelį darbų sugeba nudirbti — ne tik ūkinių, bet ir apdailos bei kitokių. Nenuostabu, nes save daug kur yra išbandęs, net užsienin vykęs uždarbiauti.

Ūkininkauti pradėjo nuo dovnotos karvutės. Palengva ūkis stiprėjo. Gerokai pagelbėjo dalyvavimas Pieno programos direktivoje. Už europines lėšas pavyko įsigyti šaldytuvą, įrangos pie-

nininkystės ūkiui stiprinti.

Stasys per sieną pūtę prisiuošia kokybiškų pašarų, sėja ir grūdinių kultūrų. Ūkininkai kuo puikiausiai suvokia, jog tik nepriklaistingai šeriamos karvutės duoda sveiką ir kokybišką pieną.

Šeima užaugino dukrą Eriką ir sūnų Gytį, kurie šiuo metu — Vilniuje. Tėvai, vienas kitam pagelbėdami, ūkyje sukasi vieni. Labai stropiai rūpinasi piendavėmis, stengiasi, kad pieno kokybė būtų labai gera. Pasak „Žemaitijos

pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotojos Liudvinos Skurdelenės, ūkininkų pastangos atneša puikių rezultatų. Net už dvejetą mėnesių savo superkamo pieno grupėje ūkis pripažįstamas geriausias.

Ūkininkai patenkinti dalyvaudami kasdienėje pieno mėginių surinkimo tvarkoje. Jie jaučia aki-vaizdžią naudą, o ir pieno supirkėjai niekuomet nepamiršta darbštuolių, skatindami juos materialiai ir moraliai.

Veršelius — į grupes nuo mažens!

Dažniausiai iki nujunkymo veršeliai yra laikomi individualiuose nameliuose, vėliau — grupiniuose nameliuose pagal amžiaus grupes. Atlikti tyrimai parodė, kad veršelių laikymas poromis ar grupėmis duoda daug naudos ir patiems veršeliams, ir ūkininkui, nes sumažėja darbo išlaidos aptarnaujant vieną veršelį.

Gyvenimas grupėmis veršeliams ugdo socialinę elgseną, tokie veršeliai yra protingesni ir greičiau

mokosi. Be to, toks grupėmis laikomas prieauglis prieš nujunkymą suėda daugiau kietojo pašaro ir

išgeria daugiau pieno. Dėl to jie turi didesnį augimo tempą, yra atsparesni ligoms, o atėjus pirmajai laktacijai, iš šių veršelių išaugusios telyčios duos daugiau pieno. Veršeliams reikia ne mažiau 8 litrų pieno per dieną, o kai veršeliai šeriami iš kibirėlių su čiulptukais, jie dar patenkina savo norą žįsti ir sumažėja vienas kito žindimo atvejų.

Kietąjį pašarą veršeliams patariama duoti kuo anksčiau, jie turi išmokti gerai jį įsisavinti prieš pradėdant mažinti sugirdomo pieno kiekį prieš nujunkymą. Būtent augdamas grupėmis prieauglis mokosi vienas iš kito ir kietąjį pašarą išmoksta ėsti greičiau, o nujunkymo procesas yra lengvesnis.

Buvo atliktas tyrimas, kurio metu trisdešimt šeši veršeliai buvo suskirstyti į 3 grupes: pirmoji grupė — laikomi individualiai, antroji — poromis nuo atvedimo, trečioji — į grupę įvesti 6 savaičių amžiaus. Mokslininkai 10 savaičių juos stebėjo, matavo, kiek jie suėdavo, kiek paaugdavo.

Antros grupės rezultatai buvo

geriausi. Tie veršeliai, kurie augo poroje nuo atvedimo, ėdė daugiau nei individualiai auginami ar vėlai suporuoti veršeliai. 10 savaičių amžiaus (praėjus 2 savaitėms nuo nujunkymo) taip pat parodė puikius rezultatus, šie veršeliai suėdavo 800 gramų daugiau kietojo pašaro nei kitos grupės.

Be to, veršeliai, auginami poroje, turėjo gerokai didesnį vidutinį paros prieaugį — apie 900 gramų per parą. Auginami individualiai, per parą priaugdavo 750 gramų, o vėlai suporuoti veršeliai — apie 740 gramų.

Šis tyrimas parodė, kad reikia pasinaudoti ankstyvo grupavimo nauda ir geriausia per pirmąsias dvi-tris gyvenimo savaites veršelius apgyvendinti grupėmis. Be to, šis sprendimas naudingas ne tik veršeliams, nes jie auga stipresni, socialesni, bet ir ūkiui, kadangi ateityje iš šių gerą augimo startą turinčių veršelių išaugs pieningos karvės. **(Parengta pagal <http://www.progressivedairyacanada.com> straipsnį; www.pienoukis.lt)**

Stresas dėl grupių perkrovimo. Kaip jo išvengti?

Jungtinėse Amerikos Valstijose daugelyje pieno ūkių yra stengiamasi išvengti grupių perkrovimo. Esant dideliu galvijų tankumui fermoje, nedominuojančios karvės gali pradėti elgtis neįprastai: mažiau laiko gulėti, daugiau ėsti. Karvių elgesio pokyčiai rodo, kad jos gali patirti stresą, o tai, žinoma, gali paveikti jų produktyvumą ir sveikatą.

Esant grupių perkrovimui, karvės ima konkuruoti dėl pašaro, vandens ir gulėjimo vietos. Konkurencija vyksta ir melžimo aikštelėje, ir prie nagų vonelės. Ir taip kasdien. Stresas tampa ilgalaikį jų būseną. Stresas tęsiasi, kol nesu-

mažėja konkurencija arba nepasikeičia gyvulio hierarchija bandoje. Galime pastebėti nedominuojančios karvės elgesio pokyčius, tačiau tai ne visada paveikia jos pagaminamo pieno kiekį ir sveikatą. Ar mums reikia dėl to susirūpinti,

jeigu karvės primilžis nepakinta? Taip.

Stresas, kilęs dėl grupių perkrovimo, mažina karvės biologinius rezervus. Tai reiškia, kad mažėja karvės atsparumas ligoms ir kitoms stresinėms situacijoms. Pasireiškus keliems stresiniams veiksniams (padidintas tankumas, šilumos stresas ir pan.), karves gali būti sunku apseklinti.

Yra atliekama nemažai tyrimų, norint įrodyti, kad grupių perkrovimo veiksnys yra labai svarbus

bandai valdyti, taip pat ieškoma būdų, kaip sumažinti ir valdyti patiriamą karvių stresą.

Specialistai pataria, kaip galima būtų sušvelninti karvių stresą:

- * iš bandos pašalinti agresyviais neproduktyvias karves;
- * atskirti pirmaveršes nuo daugiau veršingumų turėjusių karvių;
- * labai nedrąšias karves perkelti į pirmaveršių karvių gardą;
- * sumažinti išorinius stresą karvėms sukeliančius veiksnius. (www.pienoukis.lt)

Prieauglis žiemą. Naudingi patarimai

Žiemą prieaugliui reikia skirti didesnę dėmesį.

Pasirūpinkite, kad veršeliai nepatirtų šalčio streso

Veršelių energijos poreikis, kai jie laikomi nešildomuose nameliuose, žiemos mėnesiais padidėja dėl patiriamo šalčio streso.

Yra keletas šerimo strategijų, kaip optimizuoti veršelių augimą žiemos mėnesiais:

- * jeigu naudojate pieno pakaitalą, jo riebumas turi būti ne mažiau 20 proc., sausosios medžiagos kiekis pieno pakaitale padidinamas nuo 12 proc. iki 16 proc.;
- * per dieną šerkite ne du, o tris kartus, o per vieną šerimą sušerkite didesnę pieno kiekį kaip įprastai, t.y. maždaug 10-15 proc. daugiau nei vasaros laikotarpiui arba, kitaip tariant, po 0,5 l daugiau kiekvienam girdyme rytą, per pietus ir vakarą;
- * mažų veislių veršeliai (džersiai) per dieną turėtų suvartoti mažiausiai 0,6 kg sausos medžiagos ir 0,14 kg riebalų. Didelių veislių veršeliams atitinkamai reikėtų 0,9 kg sausosios medžiagos ir 0,23 kg riebalų per dieną;
- * pieno miltelių normą žiemos mėnesiais reikia padidinti iki 150 g l vandens;
- * taip pat reikia nepamiršti ver-

šeliams pasiūlyti aukštos kokybės starterio ir vandens, neribojant jų kiekio, veršelis pats suės, kiek jam reikia.

Žinoma, geriausias variantas — tai kelių šių strategijų derinimas.

Patarimai, kaip pasirūpinti veršelių nameliais žiemą:

- * nameliai turi būti pastatyti tinkamoje vietoje. Pažiūrėkite, ar yra tinkamas nuolydis, ar pagrindas bus visada sausas, įsitikinkite, kad vylantys vėjai nepūs į namelio priekį, jei reikia, įsigykite specialias nuo vėjo apsaugančias užuolaidas;
- * geriausiai, kai guolis veršeliui paruoštas iš šiaudų ir yra nuolat sausas. Netinka neorganiniai pakratai, pavyzdžiui, smėlis. Žinokite, kad dėl drėgnos veršelio gulėjimo vietos jis labai daug netenka kūno šilumos;
- * jei naudosite veršelių „paltukus“, patikrinkite, ar jie švarūs, sausi, nesupeliję.

Nepraraskite gero augimo starto

Teisingai laikant ir šeriant veršelius prieš nujunkymą, jie turi gerą augimo startą. Šio privalumo reikia neprarasti ir po nujunkymo. Telyčios paprastai suėda apie 2,5 proc. kūno svorio pašarų. Aukštos kokybės subalansuotais pašarais telyčios privalo būti šeriamos lai-

kotarpiau po nujunkymo. Didelių veislių telyčioms reikia vidutiniškai apie 0,77 kg pašaro per dieną, mažesnių veislių — 0,6 kg per dieną, kad 13 mėnesių amžiaus šie galvijai pasiektų reikiamą svorį.

Tik neperšerkite kukurūzo silosu, kuris padidina riziką susirgti medžiagų apykaitos ligomis ir gali sukelti gimdymo komplikacijas veršiamosi metu.

Patalpas, kuriose laikomos telyčios, prieš žiemos mėnesius reikia įvertinti kritiškai, sutvarkant oro apykaitos sistemą. Dažnai žiemą kvėpavimo problemoms telyčioms kyla dėl nepakankamų arba per didelių oro mainų. Patariama nuolat stebėti galvijų kvėpavimą ir kosulį. Net jeigu tik kelios telyčios kosėja, nereikia numoti į tai ran-

ka, o iš karto imtis vėdinimo sistemos modifikacijos.

Jei telyčios laikomos žiemą lauke, reikia pasirūpinti neužšalant vandens šaltiniais ir kad prieiga prie jų nebūtų slidi.

Būtent žiemos mėnesiai yra tinkamiausi įvertinti ir išbrokuoti netinkamas, perteklines telyčias.

Pabaigai keletas išvadų. Žiemos mėnesiais turi būti siekiama veršelių apgyvendinti švariuose, sausuose nameliuose, kad jie nepatirtų šalčio streso ir būtų užkirstas kelias susirgti kvėpavimo takų ligomis. Veršelių ir telyčių šerimas žiemą taip pat turi būti peržiūrėtas, siekiant suteikti reikiamą energijos kiekį augimo tempams išlaikyti. **(paruošta pagal www.pienoukis.lt)**

Lietuvos pieno ūkių asociacijos narių dėmesiui

(įmonės kodas 180878484)

Kviečiamas eilinis visuotinis narių susirinkimas, kuris vyks 2016 m. vasario 26 d. 10 val. Sedos g.35, Telšiuose. Registracijos pradžia 9.30 val.

Susirinkimo darbotvarkėje:

1. Asociacijos 2015 metų finansinės atskaitomybės tvirtinimas.
2. Asociacijos veiklos 2015 finansiniai metai ataskaitos tvirtinimas.
3. Asociacijos narių mokesčių dydžių 2016 m. tvirtinimas.
4. Kiti klausimai.

Prašome turėti asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą. Su susirinkimo darbotvarkės medžiaga galima susipažinti nuo vasario 19 d. Asociacijos buveinėje, darbo valandomis. Neįvykus susirinkimui, pakartotinis susirinkimas bus šaukiamas 2016 m. kovo 15 d. Laikas, darbotvarkė ir vieta nesikeičia.

Rigilda Baniene
Administracijos direktorė

Skelbimai

Technika

Traktorius MTZ 82 (1992 m., techniškai tvarkingas); 80; 50; JUMZ dalimis. Yra buldozeris. Mažeikių r. Tel. 8~672 58629.

Traktorius T-40 AM ir MTZ-52 (naujos padangos, vandens šildytuvai, starteriniai, geros būklės). Tel. 8~688 38220.

Traktorių MTZ-952 (2002 m., su turbina), T-40 priekinį varantįjį tiltą (geros būklės). Tel. 8~610 75456.

Traktorių DEUTZ DX 110, grūdų sėjamąją (4 m pločio), ritininį presą CLAAS ROLANT 250, kombainą JOHN DEERE-952 (3,7 m pločio). Tel. 8~616 96734.

Gyvulius

Mėsinių veislės ėringas avis ir avis su ėriukais, vilnonius siūlus. Tel. 8~600 37448.

Kitas prekes

1,8 kub.m metalinę cisterną (su ratais), 10 kub.m metalinę cisterną (be ratų). Abi originalios. Tel. 8~617 26099.

Šalto spaudimo rapsų ir linų sėmenų išspaudas (naudojamos veršelių ir karvių pašaroms pagerinti). Veršiamosios pagalbos įrankį. Naujas. Kaina 170 Eur. Tel. 8~678 28142.

Reikalingas žmogus, galintis dirbti ir prižiūrėti ūkį. Gali būti šeima. Tel. 8~648 32183.

Plungėje reikalinga melžėja ir darbininkas ūkyje. Gali būti šeima. Suteikiamos visos socialinės garantijos. Tel. 8~600 46811.

Pieno gamintojų dėmesiui!

Parduodami naudoti pieno šaldytuvai (500, 1000, 2000, 3200, 3600 litrų talpos). Dėl išsamesnės informacijos kreiptis telefonu 8~687 78886.



30-ojo gimtadienio proga:

Sarą Patrycja Janiszewska — eksporto vadybininkę;
Renatą Kataruskį — gamybos darbininką;
Vilmą Šimkutę — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

35-ojo gimtadienio proga:

Aušrą Žvirzdiniene — virtuvės darbuotoją;
Ingridą Rimkienę — vyr. užsakymų priėmėją;
Antaną Stankų — vairuotoją ekspeditorių;
Liną Drobniene — sūrių gamybos cecho darbininkę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Aušrą Stoškienę — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Virginiją Valiukevičienę — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Jeleną Šuškevič — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

40-ojo gimtadienio proga:

Saulių Viskontą — vairuotoją vadybininką;
Dovilę Valančienę — pieno surinkėją;
Iloną Jonikienę — pieno priėmėją;
Audrių Nėnių — pardavimų vadybininką;
Veslaną Mialdun — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Indrę Kelpšienę — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

45-ojo gimtadienio proga:

Bronislovą Narmontą — krovėją;
Sigitą Kulevičių — vairuotoją ekspeditorių;
Jurgitą Žeromskienę — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Jolantą Vazinskiene — parduotuvės vedėją (UAB „Čia Market“);
Almą Remenčauskytę — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Laimą Vičienę — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

50-ojo gimtadienio proga:

Ričardą Gudanavičių — vairuotoją ekspeditorių;
Violetą Garbenčienę — pieno surinkėją;
Gintarą Virbauską — vairuotoją laborantą;
Stanislavą Tamašauskienę — „Pik-Nik“ fasavimo cecho darbininkę (ABF „Šilutės Rambynas“).

55-ojo gimtadienio proga:

Vytautą Ziką — aparatininką;
Reginą Jasevičienę — gamybos darbininkę;
Aldoną Urbonienę — pieno surinkėją.

60-ojo gimtadienio proga:

Danutę Striaukienę — aparatininkę;
Vidmantą Bajarūną — žaliavos pirkimo vyr. vadybininką;
Juožą Kesarauską — pieno privežėją;
Aldoną Gedmontienę — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Sergejų Michailovą — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Danguolę Dapšauskienę — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

40 metų darbo sukakties proga:

Joną Dobravolskį — kūrįk, šaldymo įrenginių mašinistą (ABF „Šilutės Rambynas“).

35 metų darbo sukakties proga:

Eugeniją Gedvilienę — meistrę.

30 metų darbo sukakties proga:

Zigmantą Daukintį — mašinistą;
Rimvydą Šimkų — vairuotoją laborantą.

25 metų darbo sukakties proga:

Antaną Urboną — vairuotoją laborantą;
Gitaurą Čiužauską — aparatininką (ABF „Šilutės Rambynas“).

20 metų darbo sukakties proga:

Svajūną Šaulį — traktorininką;
Giedrių Vaičišką — vairuotoją laborantą;
Liudą Mockų — vairuotoją laborantą.

15 metų darbo sukakties proga:

Liuciją Liulienę — aparatininkę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Vidą Tautkevičienę — aparatininkę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Tomą Kimondrą — automatiką elektriką (ABF „Šilutės Rambynas“).

10 metų darbo sukakties proga:

Petrą Bumblauską — apsaugos darbuotoją;
Ingą Raudienę — prekybos vadovę;
Gediminą Cvetkovą — vairuotoją ekspeditorių;
Robertą Dirmeikį — gamybos darbininką (UAB „BMVK“).

Džiaugiasi ir dėkoja

Akmenės rajono Dabikinės specialioji mokykla pagal programą „Pienas vaikams“ ir pasirašytą sutartį iš „Žemaitijos pieno“ bendrovės gauna gardžių produktų: ekologiškų varškės sūrelių MAGIJA, ekologiško šviežio sūrio DOBILAS, taip pat ekologiško jogurto DOBILAS, PIK-NIK plėšomų sūrio dešrelių.

„Visuomet laukiame šių skanėstų ir už juos nuoširdžiai dėkojame“, — sako socialinė pedagogė Rasa Laurinavičienė.



PREMIUM
DIONE
DAIRY ICE CREAM

Sūri karamelė
Karamelizuoti lazdyno riešutai
Belgiškas šokoladas

Pagaminta Lietuvoje – pripažintu pasaulyje!

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
Lupušų g. 73, LT-87140 Telšiai, Lietuva.
Tel.: +370 444 22391, faksas +370 444 69210.
El. paštas: LPUA.Info@gmail.com www.lpua.info

Redakcinė kolegija:
Rolda Banisnė;
Rena Barchanienė; Jolanta Bibrniene;
Mindaugas Dejuskekas.

Spausdino Štaultų „Litago“ spaustuve.
2 sp. l. Leidžiamas
nuo 1995-09-28, kartą per mėnesį.
Tiražas 3000 egz.



Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką,
kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, ISSN 1648-777X
galite kreiptis tel. +370 444 22391.
el. paštu: lpua.info@gmail.com

www.lpua.info



9 771 648 777 005